

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CXII. De erectione Ecclesiæ Cathedralis Lucanæ in Sedem
Archiepiscopalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

cretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperitur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen., & Ferrarien., longe etiam inde distans, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsides, & Definitorum præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tanetsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque abhinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicisque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatibus ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hereditariæ successione a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen., quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adiacet, ac cujus proinde Præsides, & Definitorum salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indomitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expressæ professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolica potestatis plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuumus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus esse, & fore decernimus & declaramus, ipsamque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restitui- mus, ac prout ante prædictas Alexandri prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitacionis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

§. 5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtine-

re, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quasi, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Serin. in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

Inscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet im-

Derogato-
riæ.

CXII.

Dat. 2. Sept.
1726. An. 3.

Exordium a
cura omnium
Ecclesiarum.

paribus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Domini partes oculos nostræ mentis vigiliis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse latentur, in his sollicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, openque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Landes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§. 1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta Civitas Lucana, quæ in ameno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Menium præsidio munitissima, Adificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublica, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Evangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transfusum in sinu suo alacriter, prompteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitanano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subiectus reperitur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potitur insigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præminencia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædictæ, pro hujusmodi erectione.

§. 2. Nos, quorum humilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa sollicitè intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequentè nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulantur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Consalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportunè consulere volentes, ac infra scriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie

absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subiecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Prælatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diocæsi a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo faciendi provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfata Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in

Ereclio præfata.

Clausula Derogatoria.

illis tradita observata, inferti forent, presentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanfuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, Institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Septingentesimo Vigesimo sexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXIII.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennae praesertim super illius Civitatis Collegii Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiola; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P. 1. evehum fuit Collegium Theologorum in Civitate Casaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. statuuntur nonnulla pro recta justitia in alma Urbe administratione.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

Exordium.

Divina providentia, quae nos regimini Sanctae Romanae Ecclesiae praefecit, voluit etiam ut curae civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, praeficeremur.

Ravennatum Civitatis laudes.

§. 1. Quare oculos Pastoralis nostrae sollicitudinis ad primariam, & huic Sanctae Apostolicae Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatum convertentes, quae doctrinam Evangelicam veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quaeque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiae provinciae, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiae benevolentiae significationibus eam honestandi, ut quemadmodum pie recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximias, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatum Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis abhinc saeculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Haec cogitatio, quae animo nostro, erga populos nobis subiectos summe benevolo, perquam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicae auctoritatis, eidem Civitati Ravennatum atque ejus Populo, & Civibus universis privilegia, & gratias mox recensendas concederemus.

Collegii Jurisconsultorum Ravennae privilegia confirmantur, & ampliantur.

§. 2. Quum liberalibus disciplinis, & praesertim jurisprudentiae studiis populorum concordia, & fortuna innitantur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessaria doctrinae fundamenta in Sanctae Romanae Ecclesiae subiectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universita-

tem Ravennae olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemptionibus, prerogativis, legibus, & statutis, quibus haecenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quae omnia nostrae Apostolicae auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Praeterea, quia honos alit artes, & praemium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatum ab hac die, qua haec nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum, concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticae facultatis praestantia probatos, praesertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad praclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

§. 3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciae Flaminiae, seu Romandiola, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Praetore, & Governatore Civitatis Ravennae, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Legatos, Praesides, & Rectores ejusdem provinciae pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiae consultis haecenus traditum fuerit; Nilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatum, qui jurisprudentiae studium expleverit, in qua curiis hujus almae urbis nostrae, vel saltem Bononiae per septennium se in Forensi jurisprudentiae exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciae Romandiola, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatum reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiola evehatur, in Collegio, & Universitate praemissa jurisconsultorum Ravennatum probatus, & laurea jurisprudentiae ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiae in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almae Urbis, vel Bononiae per septennium se laudabiliter exercuerit.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis provinciae Romandiola munus reservatur, uni ex jurisconsultis Ravennatibus ad decennium conferendum.

§. 4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciae Romandiola, a nobis, & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatum, adstante corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione praeculis habita, iudicaturum. Volumus etiam, & praesentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summae, interque cujuscumque conditionis personas cumulative cum praedictis iudicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetu-

Praescribitur quid praedictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

Ejusdem facultates recensentur.